

## Prenumerata.

W Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50. Za odnośnienie do domu dopłaca się kop. 5 miesięcznie. Numer pojedynczy kop. 5.

Na prowincji i w Ces.: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, za 2 miesiące w tym samym kwartale rs. 1 k. 75, za 2 miesiące w oddzielnych kwartałach rs. 2, miesięcznie rs. 1 kop. 20.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 20.

Dziś: s. Jana Bożego i Beaty P.  
Jutro: s. Franciszki Wdowy.  
Piątek: 40 Męczenników.  
Sobota: s. Konstancji Biskupa.

# KURJER WARSZAWSKI.

ROK SZESZĆDZIESIĄTY DRUGI.

Rekopisma nadsyłane do Redakcji nie zwracają się.  
Ogłoszenia i prenumerata przyjmują się w kantorze *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godz. 9-tej rano do 6-tej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 11-tej do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie 6 minut 38.

Zachód " " 5 " 50.

Długość dnia godzin 11 minut 13.

Przybyło " " 3 " 26.

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego:“ Plac Teatralny Nr 5, dom W. L. Zabłockiej.

## Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop. — **Nekrologja:** za jeden wiersz 15 kop. — **Zwyczajne ogłoszenia:** za jeden wiersz drobnego pisma lub też jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop. — **Małe ogłoszenia:** za jeden wyraz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop. — Z wyjątkiem ogłoszeń do „Nekrologji“, wszelkie inne ogłoszenia muszą być z dnia na dzień podawane.

Niedziela: s. Grzegorza Papieża D. K.

Poniedziałek: s. Nicefora B. i Modesty P.

Wtorek: s. Matyldy królowej W.

Środa: s. Longina Męczennika.

— Jutro, jako w czwartek, odbędzie się o godzinie 9-tej zrana w kościele archikatedralnym św. Jana uroczysta wotywa z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, a to ku czci Przenajświętszego Sakramentu.

— Na też samą intencję w dniu jutrzejszym w kościele św. Kazimierza (Panien Sakramentek) na Nowem-Mieście odprawiona zostanie o godzinie 9 1/2 zrana suma, a po południu o 3 1/4 nieszpory; w ciągu obudwu nabożeństw Najświętszy Sakrament bez przerwy wystawionym będzie.

— Na dzień jutrzejszy przypada nabożeństwo pasyjne w kościele metropolitalnym i katedralnym św. Jana.

— 26 Lutego (10 marca) r. b. w dzień uroczystości urodzin Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszego Aleksandra Aleksandrowicza obywatele m. Warszawy mogą ozdabiać domy swoje chorągiewkami, a z nastąpieniem zmroku iluminować takowe.

## Przegląd polityczny.

Sygnalizowany nam wczoraj telegrafem artykuł półurzędowy *Nordd. Allg. Ztg.*, który zapowiada represalje rządu niemieckiego wobec podwyższenia celi przywozowych na granicy rosyjskiej, strzeże się wszelkich aluzji bezpośrednich do ostatnich wypadków politycznych i zachowuje ton sztucznie beznamiętny, wszakże z pomiędzy wierszów jego przeziiera charakter widocznego rozgoryczenia. Artykuł z ubolewaniem wyraża się o tem, że Rosja kilkakrotnie w ostatnich czasach podwyższała cło od towarów i produktów, sprowadzanych z Niemiec, a obecnie zamierza znowu ze szkoda handlu i produkcji niemieckiej podwyższyć cła od wyrobów chemicznych, farb, skór surowych, towarów mosiężnych, lbianych i t. p. Ustęp, zdradzający intencję rządu niemieckiego, brzmi, jak następuje:

„Jeżeli zatem z obowiązku naszego zawczasu zwracamy uwagę kół interesowanych na te pogłoski, nie chcemy przezto pozbawiać się nadziei, iż pozostaną one tym razem pogłoskami. Gdyby je-

dnak miały się sprawdzić, należałoby zdaniem naszym wziąć raz poważnie pod uwagę kwestję represalij. Wprawdzie nie przyjdzie nikomu na myśl zaprzeczać rządowi rosyjskiemu prawa do ustawicznych zmian i podwyższeń rosyjskiej taryfy cłowej, ale w każdym razie wypadnie zapytać, czy użytek, jaki rząd rosyjski czyni ze swego prawa, nie wychodzi nazbyt na szkodę spokojnego sąsiada. Jeżeli przyjacielskie stosunki polityczne z wielkiem mocarstwem sąsiadem usprawiedliwiają powstrzymanie się nasze dotychczasowe od korzystania z prawa obrony i odwetu za powtarzające się systematyczne naruszenia spokojnego biegu stosunków handlowych, to jednak podporządkowanie względów gospodarczych pod widoki polityczne nie może trwać zawsze i objawiać się z naszej tylko strony. Przeciwnie, potrzeba będzie i nam — bez względu na życzenia i nadzieje dalszego utrzymania i utwierdzenia zgody politycznej z Rosją — przystąpić nareszcie do odwetu na towarach, przywożonych do Niemiec z Rosji za szkody jakie ponosimy wskutek ciągłego niepokojenia nas podwyższaniem rosyjskiej taryfy celnej. Jeżeliby względy tak z naszej strony naturalne, rząd rosyjski zecheiał wziąć pod uwagę, byłoby naturalnie lepiej dla stron obu”.

Władze austriackie w Dalmaacji i Hercegowinie zwróciły w ostatnich dniach szczególną baczność na cudzoziemców, bawiących na terenie powstańców, którzy pod pozorem pisowania sprawozdań do gazet lub innym, nie mniej wygodnym prowadzili agitację pomiędzy ludnością i pośredniczyli w stosunkach dowódców powstańców z ich przyjaciółmi w Serbji, Bułgarii i dalej. Prototypem takiego dziennikarskiego agitatora był p. Ewans, korespondent angielskiego dziennika *Manchester Guardian*, który wypisywał w swoim organie, nie mogącym go skontrolować, prawdziwe awantury z „Tysiąca i jednej nocy“ dzierżące na tle bezprzykładnych klęsk wojska austriackiego i takichże zwycięstw powstańców. Gdyby drobna cząstka sprawozdań mr. Ewansa była prawdą, austriacy byłiby już dziesięć razy przepędzeni po za dziesiątą górę z Hercegowiny a z armji austriackiej nie zostałoby żywej duszy. P. Ewans zdobył między innymi

Foczę, oblegał Sarajewo, wycinał w pień całe bataliony. Aby położyć koniec bałamuceniu opinii publicznej przez istnego warjata, nakazano nareszcie p. Ewansowi w trzy dni opuścić Dalmaację i wzbrowniono mu raz na zawsze przystępu do granic austriackich. Dokonane w d. 3 b. m. rewizje u podejrzanych osób w Raguzie spowodowały aresztowanie kupca serbskiego, trudniącego się agitacją i utrzymującego związki z komitetem belgradzkim Alexieca, tudzież znanego pisarza politycznego Spirydjona Gopcewicza, który postawiony został przed sądem wojennym, z kąd urosła już nawet przedwezna pogłoska jakoby został rozstrzelany. Prawda jest tylko, iż rozstrzelano gospodnika w Risano Nadjeckiego który przechowywał broń dla powstańców. W Mostarze zaś aresztowano czanogórecę przy którym znaleziono wiele kompromitujące papiery, jest on krewnym księcia Mikołaja czarnogórskiego. Pułkownik Thömmel, rezydent austriacki w Cetynji jeździł w tej sprawie do Mostaru.

Z Ain Seffa w Algierze przynosi *Agencja Havasa* telegram, który zdolnym jest wywieść ze słodkich złudzeń rząd francuski. Rekoniesans z 300 ludzi złożony napotkał w okolicy Figuigu oddział powstańców algierskich z 1500 ludzi, którzy usiłowali zamknąć drogę pochodowi wojska. Przyszło do krwawej walki, w której wedle doniesień francuskich padło 100 powstańców. Wypadek w Figuigu może być prologiem do nowego wybuchu. P. Freycinet oddawał się złudzeniu, że Tunis jest już zupełnie uspokojony i że obecnie przyszła pora do przeprowadzenia reformy administracji i finansów. W tym celu w miejsce Roustana wysłano do Tunisu zdolnego administratora w osobie p. Cambon, dotychczasowego prefekta departamentu Nord. Tymczasem pokazuje się, że nie tylko w Tunisie jen. Forgemol więcej będzie miał jeszcze do zrobienia aniżeli p. Cambon, ale co więcej, że samego Algieru nadpływa wieść, podająca w wątpliwość wszystko, co uważano dotąd w Paryżu za pewnik.

We Włoszech szerzy się poważne zaniepokojenie umysłów z powodu zatrważającego dla partji konstytucyjnej i liberalnego ministerstwa rezultatu zapisów do nowych list wyborczych na podstawie świeżo uchwalonej przez parlament ustawy. Owe

## KARZEŁ DYPLOMATA

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

przez

T. T. Jeża.

TOM I.

(Dalszy ciąg. — Patrz 54)

— Szlachcic?... szlachcic?... Patrzejcie no go, jaki to szlachcic półkociowy!... — powtarzały włoszki i nie-włoszki, mierzając go wzgardliwym okiem.

— I co się mu roi?... czego to się mu zachciewa?... Pieczęci?... bulawy?...

— Do tronu ma prawo... — odpowiedziała któraś, wywołując powiedzeniem tem śmiech ogólny, który nie ustął, pomimo że królowa weszła.

Bona zapytała o powód tej dam dworskich wesołości takiej głośnej, a dowiedziawszy się o takowym, rzekła:

— *Bene trovato... bene trovato...* Półkociowego człowieka ambicja rozpiera, zawiść trawi... To złe nasionko.

— Niegodziwy malec... Złośliwe zwierzątko... Gadzinka... — popisowały się damy na wyścegi.

— Nie chciał karlicy... — odezwała się jedna.

— Dla tego może... — podchwyciła królowa tonem półżartu — że w której z was, panie moje i panny, z bicia serca, do któregoście go tak często garnęły, odczuł sentymenta tego rodzaju, iż mu się głowa zawróciła...

Damy wszystkie odchrząknęły z akcentem zgromy na posadzenie to, czyniąc przytem giesta takie, jakby coś obrzydliwego dłoniami od siebie odpychały.

— Żart jednak na stronę — ciągnęła królowa — to figurka niebezpieczna... Wystrzegać się go i na oku mieć należy... Stańczyk jeden, on drugi... Liga gotowa...

Niebezpieczeństwo przez królową sygnalizowane dotyczyło się Zygmunta Augusta, który w dobie tej, młodziemce już, okazać zaczął zachcianki wyemancypowania się z pod rozkładającego wpływu matczynego. Zachcianki te wywoływały na nim surowe mężów poważnych przestrogi, jakoteż głośne w sejmach upomnienia, odnoszące się do króla sędziwego, przypominające temu ostatniemu, że „nie jest *imperator*, jedno *rex*“, karcące bez ogródki zniechęcałość tego, co ma być przedstawicielem państwa, przestrzegaczem i wykonawcą praw. Zygmunt August, z natury szlachetny i prawy, umysłem rzutkim a pojętym obdarzony, odczuwał pociski, trafiające w pierś ojca a należne matece, irytował się, lecz kto wie, ażaliby zdołał był z jarzma uroków się wyłamać, gdyby poważnych przestrog i surowych napomnień nie wspierały żarty uszczypliwe trefnisia i spostrzeżenia, uwagi, słówka karła, — spostrzeżenia, uwagi, słówka będące niejako odzewami własnego młodego księcia sumienia. Nie rzadko się zdarzało, że co się królewiczowi w głowie, jako zarodek myśli, zasnulo, to Janek podchwytywał niechęcą i formułował. Działo się to niechęcą, powtarzamy, przychodząc zapewne na drodze powinowactwa, jakie dwóm umysłom, dwóm organizacjom mózgowym nadaje mianownik jednakowy. I Zygmunt August lubił Janka. Nie raz po dniu na rozrywka

spędzonym, po nasłuchaniu się szczebiotu dam pięknych, po napatrzeniu się w ich oczy mdlejące, po rozgrzaniu się w ciepłej atmosferze pokoju królowej matki, królewicz powracał do siebie, przy pomocy służby rozbierał się, do łóżka się kładł i rozmarzony usnąć nie mógł. Sen odbierały mu nie marzenia, lecz głosy jakieś, które marzenia rozbijały. Odbijała się w nim walka. On marzył — marzyć chciał, a tu z zewnątrz przychodziły, na mózg mu spadały i marzenia tłumily... głosy jakieś. Niecierpliwiło go to, gniewało. W niecierpliwości i gniewie szamotał się i po niejakiem czasie wołał:

— Janku!...

Janek sypiał obok, w izbie oddzielonej od sypialni królewicza zawieszoną nad drzwiami kotarą.

Jak skoro wołanie usłyszał, wstawał, szedł po cichu i do łóżka Zygmunta Augusta wlaził. Nie potrzebował się pytać, ani o pozwolenie prosić. Stanowiło to dla niego prawo zwyczajowe, sięgające początkami dzieciństwa jego i trzymające się na tej podstawie, że: cóż on, taki malenki, zaważać mógł! Wlaził, na poduszecze zalegał i w walce w duszy Zygmunta Augusta się toczącej udział brał, tłumacząc głosy owe, co marzenia rozbijały.

Ileż to w sposób ten nocy przeszło!

Niekiedy, mówiąc, zasypiali obydwaj i rano widzieć ich można było: królewicza wyciągniętego na długość całą i karła na poduszecze skulonego z ustami do ucha młodego księcia zwróconemi, jakby śpiąc szeptał mu coś jeszcze. Częściej atoli rozchodzili się. Późno w noc Janek się zsuwał, na palcach odchodził i za kotarą nikt.

Noce rozmowy owe, gdyby je stenograf jaki spisywał, zapewniłyby tomów dużo i tomy te byłyby ciekawym dla nas pomnikiem, nie tylko czasów o-

zapisy ukończyły się d. 21 z. m. i wydały w poważnej liczbie miast znakomite większości na korzyść partji radykalnej i katolickiej czyli, jak ją nazywają żargonem publicystycznym, klerikalnej. W Rzymie na 10,000 nowo zaciągniętych do list wyborców znalazło się 5000 radykalistów, 3000 katolików a tylko 2000 zwolenników dzisiejszej konstytucji. Nowa przeto ustawa wybora, wbrew zamiarom swoich autorów, wyprowadza na pierwszy plan akcje politycznej dwa żywioły, które dotąd nie grały tam prawie żadnej roli. Frakcja radykalna w parlamencie włoskim była aż dotąd słabą, partji katolickiej nie było wcale. Obecnie dokonują się zupełny przewrót w ugrupowaniu stronnictw włoskich.

Maclean, który ciągle twierdzi z uporem, iż nie celował do królowej, ale pomiędzy koła powozu, zamierzając tylko wywołać popłoch i zwrócić na siebie uwagę ogółu, aby tym sposobem uzyskać zasiłek materialny, przewieziony został z Windsoru do Reading, gdzie d. 10 b. m. nastąpi dalsze przesłuchanie zbrodniarza. Pokazuje się teraz, że Maclean dwukrotnie już przebywał w domu warjatów: dawniej w Dublinie, a w r. z. w Wells, jakkolwiek nie skonstatowano jeszcze tożsamości osoby co do sprawy zamachu na królowę a Robertów Macleanów, zapisanych w registrach obu rzezonnych szpitali warjatów. Wszystkie wskazówki każą przypuszczać, że Maclean, jakkolwiek popełnił zbrodnię w stanie przytomnym, cierpi na rozstrój nerwowy, który utrzymuje go ciągle w chorobliwym rozgorączkowaniu wyobraźni.

### Wzajemne obowiązkowe ubezpieczenie od ognia.

Właściciele nieruchomości w Warszawie, podobnie jak w innych gubernjalnych miastach Królestwa, obowiązani są ubezpieczać swoje budowle w rządowym Towarzystwie wzajemnego ubezpieczenia od ognia, istniejącem przy magistracie.

O towarzystwie tem ogół wie bardzo niewiele.

Wyjątek tu stanowią właściciele domów, a nawet i ci wiedzą tylko tyle, że towarzystwo to istnieje, bo płacą składki od asekuracji i że w razie pogorzeli mogą odebrać pieniądze.

Przyczyna tego najprostsza w świecie: towarzystwo nie ogłasza drukiem sprawozdań z swej działalności.

Może te sprawozdania istnieją, myśmy ich jednak nigdy nie widzieli.

Wobec tego sądzimy, iż trochę cyfr wyjętych z laskawie nadesłanego nam materiału przez kierującego wydziałem ubezpieczeń magistratu m. Warszawy, p. Kosiewiczza, a odnoszących się do roku 1880, nie będzie rzeczą zupełnie obojętną dla naszych czytelników.

wych i życia na dworze polskim, ale oraz i psychicznego procederu, za pomocą którego młody człowiek, prowadzony przez matkę własną drogą zepsucia i przez nią usidłany, sidła rwał i drogi prawej szukał. Zygmunt August—powiadamy to mimochodem—jedynym był królem, co królem w Polsce być umiał i umiejętność tę gromadził nie na polu nauki formalnej, udzielanej mu homeopatycznie, nie w obcowaniu z tymi a raczej z temi, z których się składało towarzystwo jego zwyczajne, nie z przykładów, jakie mu pod oczy nasuwano, nie z ksiąg, w których pokarm nie dla zmysłu, ale dla wyobraźni znajdował, lecz intuicyjnie z owych, że się tak wyrazimy, szmerów tajemniczych, które odzywają się w duszy człowieczej i zużytkowują wszystko co sprostęga, wszystko co podchwycą i wszystko co zasłyszą, każdy polysk, każdy dźwięk, słówko każde.

Ze słówek tych nie jedno, w ciszy nocnej, z ust karla wyszło, w sluch młodego księcia wpłynęło i do duszy jego, w postaci ziarna rodzajnego wypadło. W rozmowach owych dotykaniem bywały przedmioty rozmaite, i blahe, i ważne, towarzyskie, artystyczne, literackie, filozoficzne i polityczne. Między innymi rzeczami Janek szeptał przyszłemu królowi i o dalekiej Francji, którą mu ojciec przypominał i zalecał, a którą znał lepiej aniżeli inni z obcowania z francuzem. Książę notował to sobie w pamięci. Zachciało mu się raz francuza owego widzieć. Ale go już nie było. Zdaje się, że w skutek zmian w widokach politycznych, jakie zaszły we Francji pod koniec panowania Franciszka I, odwołano z Krakowa ajenta poufnego. Nie mniej przeto skazówki, jakie on podawał, pozostały w głowie nie jednej, między innymi i w głowie Janka, który użytku z nich czynić nie mógł innego, jak udzielać onych przy okazji młodemu swemu panu, okazującemu momentami żądność wiedzy niepohamowaną.

Więc był on figurką niebezpieczną. Bona racje

Budowle prywatne i instytucyjne, położone w m. Warszawie i na Pradze z początkiem 1880 r. były ubezpieczone na sumę rs. 78,999,010, czyli na sumę o rs. 8,328,320 większą niż na początku roku poprzedzającego, w którym suma ta sięgała tylko do wysokości rs. 70,670,690.

W przeciągu 1880 r. zdarzyło się mniej o 21 pogorzeli niż w roku poprzedzającym, gdyż było ich 62 i straty zrzadzone przez nie wynosiły rs. 64,807 k. 50, mniej o rs. 72,511 k. 14 niż w 1879 roku.

Z pogorzeli wynikłych w 1880 r. i latach poprzednich rozpoznano w ciągu roku sprawozdawczego 91, poczem przyznano za nie wynagrodzenie w sumie rs. 105,314 k. 49, t. j. więcej o rs. 8,080 k. 41 niż w roku poprzedzającym.

Suma jednak wypłaconych wynagrodzeń przewyższała sumę wynagrodzeń przyznanych w ciągu 1880 r., pozostawało bowiem do wypłacenia z lat poprzednich przeszło rs. 10,000, wskutek czego w roku 1880 zapłacono stowarzyszonem rs. 115,775 k. 2, więcej o rs. 36,095 niż w 1879 r.

Stan funduszów wzajemnych ubezpieczeń przedstawiają nam następujące dane:

Z końcem 1879 r. pozostawało w kasie rs. 522,667 k. 41.

W ciągu 1880 r. przybyło:

Ze składki ogniowej normalnej, pobieranej odpowiednio do stopnia niebezpieczeństwa budowli od ognia po 1½, 2¼, 3, 4½, 7½, 12 od tysiąca sumy ubezpieczenia zamierzono pobrać za 1880 r. rs. 147,141 k. 65.

Z teje składki za lata 1878 i 1879 od budowli, których ubezpieczenie w tychże latach podwyższone zostało, a także od tych, w których zwiększył się stopień niebezpieczeństwa wskutek przestoczenia zabudowań mieszkalnych na fabryczne—16,403 rs. 67 kop.

Z 3% za rok 1880 od remanentu funduszów ubezpieczeń budowli, zostającego na rachunku bieżącym w Banku polskim—7,907 rs. 52 kop.

Z procentu od zaliczonych wynagrodzeń na pogorzela, z wpływów za blankiety na dowody ubezpieczeń, oraz ze zwrotu zaliczeń na place dla urzędników wydziału ubezpieczeń—593 rs. 16 kop.

Po zsumowaniu tych pięciu pozycyji widzimy, iż fundusz na 1880 rok wynosił 494,713 rs. 71 kop.

Wydatki regulujące się do roku 1880 wynosiły: wynagrodzenia z pogorzeli wynikłe w 1880 r. i w latach poprzednich, lecz w 1880 r. przyznane—105,314 rs. 49 kop.;

place dla urzędników wydziału ubezpieczeń—4,925 rs.;

dotatki do plac dla urzędników kasy miejskiej za pobór i kontrolę funduszów ubezpieczeń—rs. 5000;

wydatki na materiały piśmienne itd. — rs. 856; zasiłek dla kasy miejskiej na utrzymanie straży ogniowej — rs. 40,604;

na nagrody dla osób ze straży ogniowej za odznaczenie się przy tłumieniu pożarów — rs. 1000; zwrot składek i inne wydatki — rs. 1419 k. 76; umorzono składki — rs. 2792 kop. 79; ogółem — rs. 157,412 kop. 4.

Porównując dwa zsumowania otrzymujemy, iż stan czynny budżetu przewyższał stan bierny o rs. 337,301 67 kop., ponieważ jednak pozostałość tę obciążały należności za straty zrzadzone przez pogorzela po koniec 1880 r. jeszcze nierozpoznane, a podane na rs. 19,142 kop. 65, przeto rzeczywista pozostałość z końcem roku wynosiła — rs. 318,159 kop. 2.

Przechodzimy do stanu gotowizny.

Z końcem 1879 r. w kasie było gotowizny rs. 306,584 kop. 10; w ciągu 1880 r. wpłynęło rs. 173 002 kop. 63, razem rs. 479,586 kop. 73.

W ciągu 1880 r. wydano rs. 165,095 kop. 11, przeto z końcem 1880 r. gotowizna w kasie wynosiła rs. 314,491 kop. 62.

Po dodaniu do tej sumy zaległości poborowych w sumie rs. 90,044 kop. 22 i wydatków spełnionych sposobem zaliczenia — rs. 23,875 kop. 26, otrzymujemy aktywa w ilości rs. 428,411 kop. 11.

Pasywa stanowiły: wynagrodzenia przyznane lecz niewypłacone, oraz inne niespełnione drobne wydatki — rs. 90,215 kop. 45; wydatki depozytowe — rs. 893 kop. 99, wynagrodzenia za pogorzela nierozpoznane po koniec 1880 r. — rs. 19,142 kop. 65, razem rs. 110,252 kop. 9.

Tym sposobem kapitały instytucji ubezpieczeń z końcem roku 1880 wynosiły rs. 318,159 kop. 2.

W 1872 r., czyli w chwili kiedy Warszawa na zasadzie Najwyższej zatwierdzonej wd. 20 lipca 1870 r. ustawy o wzajemnem gubernjalnem ubezpieczeniu budowli od ognia stanowi oddzielny okręg ubezpieczeń, remanent funduszów tej instytucji pozostający w Banku polskim na rachunku kasy miejskiej na 3% wynosił rs. 306,545 kop. 91.

W przeciągu lat dziewięciu, t. j. po koniec 1880 r., kasa miejska wniosła na ten rachunek rs. 367,189 kop. 86, oprócz czego wniosła do banku państwa rs. 43,000.

Jeżeli do powyższych trzech pozycyji dodamy procent od tych sum w ilości rs. 96,136 kop. 49, otrzymamy wówczas rs. 812,872 kop. 27, które przedstawia nam aktywa remanentu za owe lat dziewięć.

Z funduszu tego na zasadzie rozporządzeń ministerjum spraw wewnętrznych w tym samym okresie czasu wyasygnowano na wynagrodzenia za pogorzela w miastach gubernjalnych Królestwa — rs. 475,800; na ameliorację taboru straży ogniowej warszawskiej — rs. 22,000; na przelew do innych funduszów — rs. 580 kop. 65, czyli razem wydano rs. 498,380 kop. 65.

Po porównaniu stanu biernego z czynnym otrzymujemy, iż remanent funduszów z końcem 1880 r. wynosił rs. 314,491 kop. 62, z tej sumy w Banku

byłoby to świadectwem, że coś znaczy, waży, że jak się powiada, coś sobie robią z niego. Dzieci, gdy do poznania przychodzić zaczynają i za szluszniejszych aniżeli są uchodzić pragną, wyzywają niekiedy gniew starszych nie w innym celu, jeno dla zwrócenia uwagi na siebie. Czynią to one z popędu instynktowego, ludziom wrodzonego, z próżności, która towarzyszy człowiekowi od kolebki do grobu i w wypadkach pewnych przekłada naganę nad pochwałę. W wypadku takim znajdował się Janek. Odtrącenie ostentacyjne, nagana, kara nawet nie dotknęłyby go tyle, jak zachowanie w obchodzeniu się z nim trybu tego samego co dawniej, zmienione go w jednym jeno względzie. Nazywano go Jankiem; nazwano karzełkiem.

I w tym względzie królowa pochop i przykład dała.

Dawniej nieco, po kraju celem zwiedzenia licznych swoich włości podróżując i przez bory sosnowe przejeżdżając, słyszała rozlegające się w borach hukania, bardzo do głosu ludzkiego podobne. Pytała, co to było. Powiedziano jej, że są to ptaki, pułaczami zwane. Zapragnęła ptaka tego rodzaju posiadać, pragnieniu jej zadość uczyniono. Dostała od wojewody krakowskiego, słynnego z bogactw, życia wyśawnego, wicherzycielstwa i postawy pięknej, Piotra Kmity, pułacza olbrzymiego. Przyniesiono go na zamek w klatce. Królowę zachwycił on wielkością, kształtami, szczególnie zaś człowieczym obliczem — razem, odznaczającym plaka tego śród ptaków, jak wyraz podobny odznacza małpę, lwa śród czworonożnych i żabę śród płazów. Zwołała dwór swój cały w niewieściej i w męskiej onego połowie. Damy i panowie zbiegli się do komnaty królowej i ponieważ się ona pułaczem zachwycała, oni zachwyty swój potęgowali, podnosząc do stopnia wyższego każdy jej wykrzyknik, każde słówko.

I w tym względzie królowa pochop i przykład dała.

Ach!... cel.

Ambicja jego za celem się oglądała, celu pragnęła, celu wypatrywała na horyzoncie życiowym.

Wyżej powiedzieliśmy już, jak mu się rzecz ta przedstawiała. Ślaniało się przed nim w mglistej dali coś, co się ująć nie dawało a do czego prowadziła droga niejasna, do przejścia niemożliwa bez pośrednika—bez owego gienjusza dobrego, co przyświecał Petrarce, a Danta przyjął na progę raję.

Nielaska królowej w następstwie swoim bezpośrednio wyraziła się w sposób bardzo dla Janka dotkliwy. Gdyby go odtrącono, byłoby to dla niego mniej bolesnem; owszem: podobałoby mu się to—

(Dalszy ciąg nastąpi.)

polskim znajdowało się rs. 271,491 kop. 62, w banku zaś państwa — rs. 43,000.

## Juljan Grabowski.

Wspomnienie pośmiertne.

Różne właściwości przynosimy z sobą na świat...

Między nimi i ten sympatyczny wyraz twarzy, który nam od razu jedna ludzi z którymi się stykamy. Jest to wielki dar i pomoc w życiu! Dziedziczymy go po rodzicach.

Juljan, urodzony 24-go grudnia 1848 roku w Warszawie objął go po matce w spuście. I ona miała w wejściu coś, co jedna jej serce; bliższe poznanie uzasadniło tę sympatię. Przy bliższym poznaniu miało się dla tej osoby jeszcze coś więcej, bo głęboki szacunek.

Był to dobry geniusz domu, który dbał o wszystkich i zastępował wszystkich. Matka Juljana była przemyślnym kupcem, rozsądnym panem domu i najkłiwszą rodzicielką swej dziatwy, której było czworo, on najstarszy i trzy młodsze siostry. Zapomniałem... była jeszcze i opiekunem męża, który chorobą dotknięty i zniedołężniał, niezem się zajmować nie mógł.

Juliek, w chwili kiedy go poznałem, w 1864 roku, był miły chłopaczek, średniego wzrostu, zsiadły, silnie zbudowany, smagłej cery o dobrotliwym spojrzeniu, spojrzeniu matki, które jedna mu sympatię współkolegów i nauczycieli. Ci ostatni mieli inną jej rację i wtem, że chłopak doskonale się uczył i sprawował wzorowo. Kolegom zaś imponowała jego energia i nieprzeparta wola. Nie był uparty, ale jak raz coś postanowił, to szedł tak długo, dopóki powziętego zamiaru nie dokonał. Łączył z tą energią i dobroć serca i poczucie sprawiedliwości i ten szlachetny instynkt, który każe nam trzymać się dobrej sprawy bez względu, że ona może być słaba i nie rokować nic — prócz wszystkiego, bo wewnętrznego zadowolenia, żeśmy godnie postąpili.

Takim poznałem go przed 19 laty, takim w głębokiej istocie swej natury pozostał do końca...

Było to w piątą gimnazjalną klasę, siedział nas przeszło stu, między nimi Juliek, był jednym z pierwszych. Tam, gdzie głos współkolegów trzem przyznawał pierwszą nagrodę, gdzie z pięciu współubiegało się o drugą, tam i pochwała była niemałym odznaczeniem. Zwłaszcza, jeżeli piętnastoletnie dziecko musiało po za szkolnymi murami pomagać matce przeciążonej pracą w interesach i jeszcze dawać parę godzin korepetycji, żeby zarobić sobie na książki i ubranie. Nie pierwszy to rok szkolny w ten sposób przebywał. To też dziecko, siłą okoliczności dojrzało wczesnie, było nad wiek rozropne i rozważne i odznaczało się prócz tego jednym u nas najrzadszym przymiotem, samodzielnością.

Wyborny ówczesny system nauki gimnazjalnej, nie pomijając podstawy humanitarnej, dawał szerokie miejsce naukom ścisłym i przyrodniczym. To też pozwalał równocześnie rozwijać się wszechstronnym talentom i i usposobieniom. W takiej szkole mógł zarówno nabierać malec zamiłowania w historii, jak i w przyrodznawstwie.

To ostatnie przyciągało małego Juljana, który miał do doświadczeń pociąg już od lat kilku. W tym samym bowiem, co on, domu mieszkał dawniej ktoś oddający się chemii i fizyce, a mały chłopiec był nad wyraz szczegółliwy, jeśli się mógł przypatrywać jego studjom i w jakikolwiek sposób być mu przy tem pomocnym. Przy samodzielności i energii, które go cechowały już w piątą klasę, sam próbował zestawiać przyrządy i urządzać doświadczenia. Za zdobyte korepetycjami pieniądze nabywał naczynia i materiały i w kółku kilku przyjaciół, w godzinach popołudniowych, nauka gimnazjalna kończyła się o trzeciej, a zwłaszcza w niedzielę, próbowano z pomocą kilku starych książek, dawać sobie radę. Co to było radości jak się udało, po wielu próbach, z pomocą spirytusowej lampy, otrzymać tlen, zbierać go w wannice w butelki i palić w nim metalowe druty! Przy niezwyklej pilności na wszystko starczyło czasu. Ciężkie położenie rodziny, która w nim widziała już wtedy głowę domu, myśl, że kiedyś będzie musiał dla niej poświęcić się i zająć handlem — skłoniła go do uczęszczania w niedziele i święta do szkoły handlowej, gdzie naturalnie był jednym z pierwszych.

Ta myśl, a było to wiosną 1865 roku, że musi stać się jedną podporą rodziny miała się urzeczywistnić niedługo i to niestety w tragiczny sposób.

W pięknym maju kiedy innym wszystko się śmieje, w rodzicielskim domu matka wiała się w strasznych boleściach fizycznych, w niepokoju duszy o los sierot, które zostawiała; a tylko opierając błędny wzrok na synu ukochanym, który łoża jej do ostatniego tchnienia nie odstępował, wyniosła nadzieję, że zostawia młodszemu dziewczętom nietylko małoletniego brata, ale i dojrzałego opiekuna...

Przyrzekł jej to, przyrzekł i to, że przed 30 rokiem, nim się los siostrz nie ustali, sam o stworzeniu rodzinnej gniazda nie pomyśli.

Usamowolniono go. Pierwsze zetknięcie ze światem dało mu poznać, że prócz złych i obojętnych, znajdują się znaczne i szlachetne serca. Właściciel domu p. Rittendorf był bardzo względny na lokatorów tak przyciśniętych i ojciec jednego z przyjaciół przyszedł mu i sam z pomocą i wyrobił stypendjum na lat trzy między kilkoma przedstawicielami wielkich firm handlowych. Na utrzymanie niedołęznego ojca, na wychowanie i kształcenie siostr i na siebie wszystkiego nie było tyle, żeby to wystarczało. Hość korepetycji zdwojono, rozliczne zatrudnienia poboczne nie przeskądzały mu jednakże w gimnazjalnej pracy, ani na jotę się nie opuścił.

W tak ciężkich warunkach skończył gimnazjum. Znał tylko jedną rozrywkę, t. j. chemiczne doświadczenia. To też jak w siódmej klasie trzeba je było, na dwa razy w tygodniu wykładanym przedmiocie, urządzać, nie profesor, a uczeń niemi kierował i okazywał taką biegłość i pewność, że wszystkich kolegów w zdumienie wprowadzał.

W 1866 roku, jesienią, zdał egzamin na wydział filozoficzny warszawskiej szkoły głównej, i zapisał się w poczet studentów przyrodniczego oddziału. Wykłady mniej zabierały czasu jak niegdyś, to też lekcejm udzielanym w niektóre dni poświęcał do 10 godzin dziennie. Gdybym nie był pewny, nie śmiałbym nawet na czyje zaręczenie, coś podobnego pisać. Tembardziej, że na egzaminie środkowym zdał ze wszystkich przedmiotów bez wyjątku celująco. Wskutek tego stypendjum na uniwersytecie zastąpiło mu ubytek dawnego. Przy oszczędności i odmawianiu sobie wszystkiego, aby siostrom starczyło, zebrał nawet maleńkie oszczędności.

Było to w roku 1868. Po rozwiązaniu Towarzystwie rolniczym sprzedawano laboratorjom, narzędzia chemiczne i fizyczne i legjony preparatów za niecałe 200 rubli. Z jednym z przyjaciół zakupiono te skarby. Teraz mógł po nocach całych oddawać się ulubionemu zajęciu, na które w dzień, dla lekcyj, czasu nie stawało. Już też i o losie swym stanowczo postanowił, dawniej tylko miał jedną ogólną myśl krajowi służyć, teraz wiedział, że będzie chemikiem.

W kraju w tym kierunku nie można było zająć dość daleko. Przewodnicy sami samodzielnie nie pracowali, czyż mogli pokierować uczniem? Trzeba było myśleć o wyjeździe za granicę, do Niemiec. Z czyją więc dobrą radą i pomocą wyjechał, żeby sobie język konieczny potrzebny przyswoić, w czasie ferij 1869 roku do Wroclawia. Drogę obrał przez Kraków. Przez kilka dni zwiędził wszystko, poznał zakłady naukowe wyższe, ich zbiory i kierowników. Był zachwycony. Mam kilka arkuszów o tem relacje, a jak je teraz ze sobą w oku przeglądając, przekonuję się, znając zbiory, że umiał patrzeć i uczyć się.

Po powrocie został asystentem w uniwersytecie i w roku 1870 zdał tak świetnie egzamina, że otrzymał stopień kandydata nauk przyrodniczych; trzeba na to z pewnością więcej umieć, niż tego wymaga gdzieindziej doktorski egzamin.

Jeszcze na rok uzyskane w styczniu 1871 r. stypendjum sfer handlowych pozwoliło mu wyjechać za granicę, do Berlina. Ale trzeba się było oszczędzać, więc mieszkał na piątym piętrze i jadł suchy chleb, w niedzielę go tylko maszcząc. Dostawszy się do pracowni profesora Baeyera, zwrócił pilnością i biegłością w robotach tak dalece jego uwagę na siebie, że został wkrótce jego prywatnym asystentem.

Kto go znał w tej epoce, dwudziesto-dwuletniego dojrzałego chłopca, ten nie wiedział, co więcej podziwiać, czy to, że taki miły i dobry, czy to, że tak pracowity, czy że moralny jak rzadko. To co znajdowano, że jest najpiękniejsze: *mens sana in corpore sano*, to w nim przy pierwszym zetknięciu każdego uderzało. Z wiosną tego roku były to najszcześniejsze chwile jego życia. Mam wszystkie jego listy od pierwszego zawiązania nasympoch stosunków. Przejrzałem je. Co to za uczuciwa radość, zachwyty z nowo otrzymanych związków. Baeyer się biedził nad konstytucją napholu, on mu ją podał, profesor proponuje mu wspólną pracę, co za szczęście. Jutro będzie czytać w *Chemische Gesellschaft* pierwsze wyniki! Wobec tego nie go nie oderwie od tej drogi. Ktoś, pan K... proponuje mu trzyletnie stypendjum 500 talarów rocznie, a następnie pensję 1,000 rs. na początek, żeby się oddał zawodowi handlowemu. Pieniądze, świetny los, opasły chleb temu, co robi naukowe odkrycia?

Pójdź myśliwcze do domu, z klatką nie czekaj sokoła...

A przytem co za piękna dusza. Ktoś przyrzekł mu pomoc na wyjazd, przysłała mu 100 rs. do Berlina, a syn tejże pani w Zurychu traci pieniądze i jest w ciągłych kłopotach. „Naturalnie, posłałem mu te pieniądze,“ pisze mi, „nie matce nie wspominając, bo przecież przyjąć wobec tego nie mogę, a obrazić jej nie chcę.“

Jedną ma tylko szarą stronę ten pobyt, to brak przyjaciół; czuje się sam na tej obczyźnie i tęskni za krajem, za swemi... (D. n.)

dr Józef Rostafiński.

## WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

Minister skarbu, jak wiadomo, zaproponował kł-jowskiemu komitetowi giełdowemu, aby ten zwołał z grona fabrykantów i kupców cukru specjalną komisję, celem wynalezienia środków zapobieżenia spekulacji cukrowej. Konferencja ta odbyła się dnia 23-go lutego i powzięła po ożywionych dyskusjach następujące postanowienia: 1) Prosić ministerstwo finansów, aby ono w istniejącym systemie akcyjnym nie przedsiębrało żadnych zmian przynajmniej przez lat 12, a mianowicie ustalić normę obowiązującą od tego roku (65 kop. od puda). 2) Wyznaczyć premję 25% dla cukru eksportowanego. 3) Fabrykantom dozwalać bez ograniczenia obracanie gruntów pod uprawę buraków.

*Praw. wiadn.* donosi o obniżeniu taryfy za przewóz siana na wielu drogach żelaznych; rozporządzenie to spowodowane zostało dotkliwym brakiem paszy w wielu miejscowościach.

Ministerjum wojny zamiast opału w naturze wydawanego dotychczas wojsku w postaci drzewa, zamierza wydawać węgiel kamienny; celem tej zmiany jest prócz oszczędności w wydatkach, zmniejszenie zniszczenia lasów i zwiększenie produkcji kopalni węgla.

Deputacje handlowe, jak donosi *Głos*, otrzymały od ministerstwa finansów nową instrukcję w sprawie rewizji dokumentów handlowych; instrukcja ta jest podobna w związku z wprowadzeniem podatku dochodowego.

Z Najwyższego rozporządzenia poleconem zostało, iżby sierżanci, podoficerowie i szeregowcy kompanij rekrutacyjnych w czasie pokoju pozostawali nieuzbrojeni. W czasie wojny mają oni być zaopatrzeni w broń starą. Środek ten przyniesie znaczne oszczędności.

W roku bieżącym utrzymanie w Królestwie Polskim dziewięciu dyrekcji naukowych i inspekcji szkół w Warszawie kosztować będzie skarb państwa rs. 135,005.

Słyszeliśmy, iż w razie, jeżeli projektowane włączenie przedmieść Wola, Czyste i Koło do Warszawy zostanie urzeczywistnione, cyrkuł VI zostanie oddzielony od V-go i stanowić będzie nową dzielnicę; podobnie utworzonyby został na Pradze jeszcze jeden cyrkuł policyjny, gdyby Nowa Praga ze Szmulowizną przyłączone zostały do miasta.

Ulica Marszałkowska, od dworca wiedeńskiego do rogu Świętokrzyskiej, otrzyma szerokie chodniki asfaltowe, ocienione drzewkami; płyty marmurowe, stanowiące tam obecnie chodniki, użyte będą do urządzenia trotuarów w alejach Jerozolimskich, od dworca kolejowego do Nowego Świata.

Na naprawę bulwarku na Pradze asygnowano w roku bieżącym sumę rs. 4,953.

Czyszciciele miejscy schwytali w ciągu miesiąca lutego 137 psów, niezaopatrzonych w znaki i kagańce.

W dniu 27-ym b. m. odbędzie się w magistracie warszawskim licytacja na czteroletnią dzierżawę miejsc na rzece Wiśle pod urządzenie łazienek letnich, od roku 1882 do 1885. Miejsca te znajdują się: przy prawym brzegu Wisły nr 1, naprzeciw ulicy Szerokiej i b. wejmarowskich koszar; nr 3, naprzeciw domu nr 417a przy lewym brzegu; nr 5 przy stacji nadzorczy spławów na Rybakach; nr 8, naprzeciw dawnej bydłobójni; nr 9 przy młynie parowym, od rs. 50 za miejsce i za sezon. Do licytacji dopuszczani są wszyscy, zarówno posiadający obecnie łazienki, jak i inne osoby.

Na mocy zezwolenia władz wyższych zbierana jest obecnie w Warszawie składka publiczna na rzecz kościoła w Kadzidle (gub. łomżyńskiej, pow. ostrołęckim).

P. oberpolicmajster warszawski zawiadamia w rozkazie dziennym do policji wykonawczej, iż zyczajem lat poprzednich udzielone zostało, z powodu zbliżających się świąt Paschy, zbieranie składek na rzecz ubogich izraelitów. Do zbierania składek wydelegowano 13 współwyznawców. W rozkazie zalecono przestrzegać, aby składki były zbierane wyłącznie w dzielnicach zamieszkałych przez ludność starozakonną.

Dla dogodności publicznej, towarzystwo tramwajowe zamierza wzmocnić w dniu świąteczne ruch na linii, od Krakowskiego-Przedmieścia, naprzeciw ulicy Królewskiej, do rogatki mokotowskiej i odwrotnie, to jest na całej przestrzeni, na której ułożone są dwie linje szyn; za przejazd w jedną stronę pobierać się będzie opłata zwyczajna za jeden kurs.





przedtem naczelnego ekspedytora stacji Praga. U otwartej mogiły jeden z towarzyszy zmarłego pożegnał ciało serdecznym przemówieniem w imieniu składu osobistego drogi warszawsko-terespolskiej, oddał cześć i sprawiedliwość przyniomom nieboszczyka, który jako urzędnik odznaczał się nieposzlakowaną uczciwością, pracowitością i jako zwierzchnik był wyrozumiały i łagodny, jako kolega uczynny i przyjacielski. W życiu domowym s. p. Jana zdobyły przyioty najlepszego męża i ojca, w stosunkach ze światem łatwość form i nigdy niewyczerpana uczynność.

Dla tego też smutnemu obrzędowi towarzyszyło liczne grono zasmuconych przyjaciół i pełnych współczucia znajomych, a wszyscy żalowali w przedwczesnie zmarłym Janie człowieka serca, zacnego i pożytecznego pracownika na społecznej niwie.

**Koledzy.**

- 786 -

† S. p. Bernard Greffkowitz, b. oficer b. wojsk polskich, obywatel, po długich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami, zakończył życie d. 6 b. m., w wieku lat 88. Pozostałe dzieci, wnuki i prawnuki zapraszają krewnych i znajomych na wyprowadzenie zwłok na cmentarz powązkowski z kościoła Narodzenia N. Marji Panny na Lesznie, o godzinie 4-tej po poł., dnia 9 b. m., oraz na żałobne nabożeństwo 13 b. m., w kościele św. Antoniego, przy ulicy Senatorskiej o godzinie 10 i pół zrana, odbyć się mające.

† Pozostali w smutku: mąż, synowie i rodzina s. p. Barbary z Zandersów Boguckiej, zmarłej w dniu 28-ym lutego r. b. w Suwałkach, składają najserdeczniejsze podziękowanie przyjaciołom, znajomym i wszystkim zacnym mieszkańcom Suwałk i okolic, za tak liczne zgromadzenie się w dniu ekspozycji i pogrzebu dla oddania ostatniej posługi nieboszczce, jak również tym, którzy na własnych barkach zaniesli zwłoki na miejsce wiecznego spoczynku.

- 782 -

**Z ostatniej poczty.**

**Sprawozdanie telegraficzne „Kurjera warszawskiego.”**

**Paryż 7-go marca.** — Według wiadomości z Mecherji, kolumna francuska Miermeta odebrała powstańcom 18,000 owiec i 300 wielbłądów. Inna kolumna zaskoczyła w pośpiesznym marszu oddział Si Slimana i zabiła 100 ludzi. Fakta te sprawiły silne wrażenie na powstańcach.

**Paryż 6-go marca.** — Z wiarygodnych źródeł nadeszła tu wiadomość o przyspieszonym zbrojeniu się Turcji.

**Berlin 7-go marca.** — Widoki projektu o monopolu tytoniowym polepszają się. Wydział rady gospodarczej przyjął takowy prawdopodobnie większością 16 głosów przeciw 9, plenum rady 40 głosami przeciw 30. W poniedziałek rozpoczęło się drugie czytanie nowelli kościelnej w komisji. Prawdopodobnie wyda ono także rezultat ujemny.

**Wiedeń 6-go marca.** — Z Grawozy w drodze administracyjnej wygnano korespondenta dwóch angielskich pism *Manchester Guardian* i *Pall-Mall Gazette* p. Ewansa, a to z powodu agitowania na korzyść heregowińców. Angielski konsul jeneralny zaprotestował przeciw takiemu postąpieniu władz austriackich.

**Poznań 6-go.** — Według korespondencji lwowskiej jednego z tutejszych dzienników zawiązany w tych dniach we Lwowie „klub polityczny” wziął sobie między innymi za cel, wyrugowanie z dotychczasowej pozycji namiestnika Alfreda hr. Potockiego.

**Petersburg 6-go marca.** — Gazeta *Strana*, zastanawiając się nad kwestją w jaki sposób można osiągnąć oszczędność w budżecie wojennym państwa, stawia jako zasadę powiększenie wydatków na cele produkcyjne a możliwe ograniczenie w kierunku nieprodukcyjnym. Do wydatków, które nazywa produkcyjnymi i na które należy łożyć jaknajwięcej, zalicza: powiększenie zapasów saletry i prochu, roboty około ufortyfikowanych obozów na pograniczu od Austrii i Prus, powiększenie kompletu regularnej kawalerji armji, aby doprowadzić ją do tego stosunku liczebnego odnośnie do piechoty jaki ma w armjach niemieckiej i austriackiej, — dalej udoskonalenie broni i nareszcie budowę koszar na prowincji. Na pokrycie tych potrzeb niezbędnymi są nowe środki pieniężne, jakie pozyskać można ograniczając wydatki na nieprodukcyjne cele, a mianowicie zaprowadzić redukcję wojennej administracji tak centralnej jak i miejscowej, ograniczenie do możliwego minimum kompletu armji na stopie pokoju, odprzedanie w ręce prywatne znajdujących się w wielkiej liczbie budynków należących do zarządu wojskowego i nakoniec redukcję składu wojsk gwardji.

**Petersburg 5-go marca.** — Z powodu znanej mowy świętojurcy Kułaczkowskiego, wygłoszonej przeciw polakom w parlamencie wiedeńskim, pisze *Głos* co

następuje: „Centraliści demonstracyjnie przyklaskiwali słowom posła rusińskiego, zwłaszcza w tych miejscach, gdzie mówca chlostał polaków. Łatwo pojąć, że oklaski centralistów pochodziły nie z samej tylko platonicznej dla „uciśnionych rusinów.” Grzmiące brawa centralistyczne wyrażały złośliwą radość, z przyczyny owych waśni i targów, jakie niestety wciąż istnieją między dwoma narodowościami słowiańskimi, mającemi tyle wspólności z sobą pod względem cywilizacyjnym i historycznym. Czyżby już te same oklaski przeciwników nie powinny dowieść obu narodowości słowiańskim, jak dalece jest szkodliwą i niebezpieczną dla ich wzajemnych interesów, ta bezmyślna i haniebna wojna domowa?...” Kończy zaś *Głos* następującą uwagą: „Mowa posła Kułaczkowskiego wywarła niezmiernie przykre wrażenie. Znając usposobienia polaków i rusinów, jesteście przekonani, że gdyby ich przewodcy zechcieli tylko, łatwo byłoby im przywrócić u siebie zgodę i dobre stosunki. Ale pewni politycy równie ze strony polskiej, jak i rusińskiej nie pragną tego — i oto mamy przed sobą wzruszający obraz: *Neue fr. Presse* występuje w charakterze gorliwej orędowniczki „uciśnionych“ rusinów. Pora już tym politykom trzeźwiej spojrzeć na rzeczy...”

**Telegramy.**

(Ajencji telegraficznej Rudolfa Okręta.)

**Paryż 7-go.** — Izba deputowanych przyjęła wniosek Barodeta dotyczący zbadania programów przedwyborowych. Depesza *Tempsa* z Tunisu donosi o niepokojach w Mahares, w pobliżu Gabes; również w okolicy Kairwanu pokazały się bandy. Zamiar odwołania wojsk z Tunisu nie da się urzeczywistnić. Wzburzenie udziela się z terytorjum Trypolis.

**Londyn 7-go.** — *Times* uważa przemianę księstwa serbskiego na królestwo za wypadek znacznej wagi politycznej. Austria przez zezwolenie na tytuł królewski ks. Milana zapewniła sobie zyczliwą neutralność Serbji i tym sposobem udział tego kraju w powstaniu słowian w Hercegowinie skutecznie usunęła.

**Londyn 7-go.** — Izba gmin: Northcote wnosi, aby izba potwierdziła uchwałę swoją z d. 7 lutego, zabraniającą Bradlaughowi złożenia przysięgi. Mayeribanks wnosi poprawkę orzekającą, iż jest pożądanem, aby prawo o przysiędze zmieniono o tyle, że deputowanym wolno wedle uznania, albo przysięgę albo składać przyrzeczenie. Gladstone oświadcza, że będzie głosował za tą poprawką. Takowa jednak zostaje odrzuconą 257 głosami przeciw 242, a wniosek Northcota przyjęty.

**Londyn 7-go.** — Obydwie izby parlamentu uchwaliły wysłanie adresu do królowej z okoliczności ostatniego zamachu.

**Berlin 7-go.** — Sejm zezwolił na wniesienie do budżetu pożyczki na utrzymanie poselstwa pruskiego w Watykanie. Przeciw wnioskowi rządu głosowały frakcje liberalne.

**Wiedeń 7-go marca.** — *Wiener Abendpost*, pisząc o wyniesieniu Serbji do rzędu królestwa, nadmienia, że wybór obecnej chwili na spełnienie jawnego życzenia świadczy o chęci umocnienia stosunków kraju w myśl tej polityki, którą Serbja w ostatnim czasie z taką korzyścią dla siebie obrała. W tem przekonaniu państwa sąsiednie mogą królestwu serbskiemu zyczyć tylko szczęścia i powodzenia na obranej drodze. Król Milan i jego ministrowie niezawodnie są przeświadczeni, jak bardzo utrzymanie przyjacielskich z sąsiadami stosunków korzystne jest dla własnego ich kraju; ale z drugiej strony przyrost powagi i godności wkłada na Serbję obowiązki tem wierniejszego zastosowania się do między narodowych powinności państw europejskich.

**Belgrad 7-go.** — Poseł austriacki z wielką ceremonją udał się na dwór królewski i złożył powinszowanie w imieniu cesarza Austrii. Wojsko złożyło przysięgę na wierność królowi.

**Belgrad 7-go.** — Dziennik urzędowy ogłasza dekret książęcy, którym uchwała skupeczyny co do przemiany na królestwo zostaje sankejonowana. Dekret zawiadamia, że książę odąd nosić będzie tytuł: król Milan Obrenowicz I, zaś następcy tronu przysługuje tytuł królewski wysokości. Wczoraj wieczorem miasto było rześcicie iluminowane. Wielki pochód z pochodniami udał się do pałacu królewskiego.

**Bukareszt 7-go marca.** — Ministerjum zażądało od sejmju kredytu w sumie 4 milionów na sprawienie materiałów potrzebnych dla armji.

**Telegramy własne**

„Kurjera Warszawskiego.”

**Wiedeń 8-go marca.**

Donoszą tu, iż 2000 krywoszan przeszło do Czarnogórze.

**Berlin 8-go marca.**

*National Ztg.* donosi, iż ks. Bismarek na wiadomość o ogłoszeniu tajnych instrukcyj posła włoskiego, hr. Launay, miał zawołać: „biedny król! biedne Włochy!”

**Berlin 8-go marca.**

W izbie deputowanych motywował podsekretarz stanu Busch włożenie kwoty w budżecie pruskim na wznowienie poselstwa przy kurji rzymskiej.

Busch przemawiał z wielką rezerwą; mimo tego stosunki pomiędzy Niemcami a Watykanem są ciągle bardzo dobre.

**Petersburg 8-go marca.**

Według *Nowoje wremja*, z wiosną spodziewany jest w Petersburgu król bawarski.

**Petersburg 8-go marca.**

Wbrew urzędowym wiadomościom, zaprzeczającym pogłoskom o uzbrojeniach w Rumunji, rząd rumuński w dniu wczorajszym zażądał od izb zbranych w Bukareszcie czterech milionów nadzwyczajnego kredytu na zakup efektów wojskowych.

**Petersburg 8-go marca.**

W przedmocie wstępnego artykułu *Norddeutsche Allg. Ztg.*, grożącego Rossji odwetem, jeżeli ta ostatnia podwyższy taryfę celną, *Journal de St.-Petersbourg* robi spokojną uwagę, iż w Rossji zamierzona jest tylko rewizja pojedynczych artykułów taryfy.

*Nowoje wremja* w artykule wstępnym powiada, że Rossja nie potrzebuje obawiać się żadnego odwetu ze strony Prus, gdyż w walce taryfowej Rossja może być pewną zwycięstwa.

**S Z A R A D A.**

Różne pierwsze trzecie w złem swe źródło mają, A mniej więcej wszyscy ludzie je dźwigają, Z drzewa, z płótka, materji są drugie i trzecie, Wszystkie rośliny, które nad Wisłą znajdziecie. (Znaczenie zeszej szarady: Równina).

**KORESPONDENCJE PRYWATNE.**

— Domino czarne z czwartej maskarady. Wdzięczność bez granic, niecierpliwie oczekując spełnienia obietnicy. — A. W. W. (784)  
— Nieznajomej korespondentce. — Dlaczego w dniu 29-tym stycznia nie dotrzymano? Napróżno dotąd wyjaśnienia oczekiwałem. Adres mój wiadomy.  
— 780 —  
Naczelnik.

(70r) **Zakład leczniczy Specjalny dla chorób gardłanych, wenerycznych i skórnych dra KOHNA.** Przyjmuje chorych przychodnich i na stałe pomieszczenie codzien od 9 do 10 rano i od 5 do 6 po południu. Miodowa 15.

— **Komitet resursy kupieckiej** podaje do wiadomości, że w dniach: 13-tym marca (poniedziałek), 19-tym (niedziela), 26-tym (niedziela) i 1-ym kwietnia (sobota), w sali resursy urządza muzykę kwartetową (Kammer-Musik), w której uczestniczą pp. Barcewicz, Göbelt, Michałowski, Noskowski i Trombini. (245)

**PROGRAM:**

- I wieczór. 1. Haydn, kwartet Es-dur, op. 33, nr 2.
- 2. Noskowski, kwartet z fortepianem D-mol op. 8.
- 3. Beethoven, kwartet B dur, op. 18, nr 6.
- II wieczór. 1. Schuman, kwartet A- mol.
- 2. Bethoven, Trio z fortepianem B-dur, op. 97.
- 3. Czajkowski, kwartet F-dur.
- III wieczór. 1. Mozart, kwartet D-mol (poświęcony Haydnowi).
- 2. Rubinstein, Trio z fortepianem nr 4.
- 3. Schubert, kwartet G-dur, op. 161.
- IV wieczór. 1. Grieg, kwartet G-mol.
- 2. Beethoven, kwartet C mol, op. 18, nr 4.
- 3. Raff, kwintet z fortepianem F-mol.

Początek o godzinie 8-iej wieczorem.

Cena biletów: Abonament na 4 wieczory: dla członków resursy rs. 3, dla nieczłonków rs. 6; pojedyncze bilety: dla członków rs. 1, dla nieczłonków rs. 2.

— Niżej podpisana właścicielka Zakładu form papierowych paryskich pod firmą Maison Phénix, ulica Niecała nr 6. Mam honor zawiadomić szanowaną klientellę moją zaszczycającą mnie swem zaufaniem od lat 12-tu, iż mój Zakład istniejący od tak dawna nie jest wiązany żadną solidarnością z zakładami nowozałożonemi obok mnie, jest on bowiem jedyny który się posiłkuje formami oryginalnymi, nadchodzącymi na każdy sezon z Paryża, a każda forma pochodząca z mego Zakładu, opatrzona bywa pieczęcią mojej firmy. Upraszam więc JW. i W. panie o zwrócenie szczególnej uwagi na nr domu nr 6-ty Niecała 6-ty. Z uszanowaniem *E. Kaliszewska.* (686)







PP. Handl. odstępn. rabat. **Sardynki** świeże Philippa, Gustalfa, Flon pere, Teyssonneau, kluczem otwierane i innych marek;  
**Sardele** Brabanckie;  
**Oliwe** Nicejską, prawdziwą Vierge;  
**Musztardę** francuską Louit freres & Comp.,  
**Gorczyce** angielską Colmana;  
**Kilki** Rewelskie mało solone, oraz wszelkie kolonialne towary w najlepszym gatunku i po możliwie najtańszej cenie, polecają  
**J. Kraszewski et F. Jentys**  
 w Warszawie, Graniczna № 9. r-676



Wino Saint-Raphaël ze znanych win jest najbogatsze w pierwiastki uzdrawiające, wzmacniające i toniczne. Przyjemne dla żołądka, stanowi nieomylny środek pokrzepiający dla młodych kobiet, dzieci i osób w podeszłym wieku. Wybornego smaku, należy do rzędu win najbawienniej działających na zdrowie. — Doza zwyczajna: kieliszek po każdym jedzeniu.

Każda butelka tego wina jest zaopatrzona w stósowną etykietę, a korek pokryty kapsłą z napisem:  
 EXPORTACJA: C<sup>o</sup> Prop<sup>re</sup> du Vin de St-Raphaël, à Valence (Drôme), France.  
 Sprzedaje się w Warszawie u PP. Ant. Stepkowskiego, Dobrycza, Sowińskiego i Szulca, Kocha i Kutakowskiego, Koteckiego i Schobera, Simona i Steckiego; w aptekach D<sup>ra</sup> Heinricha, Ziemińskiego, Lilpopa, Barcza; w Magazynach aptecznych: PP. Spiessa, Gallego, Zeuschnera i Mrozowskiego; w Kaliszu: w aptece P. Bryndzy, etc., etc.  
 i u Henryka Welt, Nalewki.

**Ważna Wiadomość!!!**  
 Najtrwalsze i najpiękniejsze Naczynia emaljowane  
 z najcelniejszych fabryk zagranicznych, w wielkim wyborze, poleca  
**Skład Naczyń Kuchennych**  
**S. Goldberga i J. Hartglas,**  
 po cenach nader umiarkowanych i stałych. 675-r

**FABRYKA TABACZNA**  
**„SAATCZI I MANGUBI”**  
 W ST. PETERSBURGU,  
 REKOMENDUJE PAPIEROSY 1533  
**„LIMONNE,”**  
 wyrabiane z doskonałego tureckiego tytoniu, w cenie za 100 sztuk 60 kop., za 10 sztuk 6 kop., w niczem nie ustępujące drugim gatunkom wartości za 100 sztuk rs. 1, a dla przekonania uprasza się spróbować, także rekomenduje nowo wypuszczone tytonie szczególniego przygotowania pod nazwaniem:  
**„KONSTANTYNOPOLSKI,”**  
 w cenie od rs. 1.40 do 4 rubli za 1 funt.  
 Można dostać w Warszawie we wszystkich tabaczkach magazynach.

**ODRABIAJĄ SIĘ SUKNIE I OKRYCIA DAMSKIE,**  
 podług najwyższych wymagań gustu i elegancji, przyjmują się także **Kapelusze do ubierania,** 1489  
**W MAGAZYNIE PELAGJI CAŁECKIEJ,**  
 Krakowskie-Przedmieście № 85, w domu przechodnim zwanym Roetzlera.

**OBICIA** papierowe gustowne i trwałe;  
**CERATY** wszelkiego rodzaju, wyborowego gatunku;  
**ROLETY** do okien, płócienne i drewniane,  
 polecają **NAJTANIEJ**  
**J. LUBELSKI i S-ka,**  
 Miodowa Nr 15, wprost b. Sądu Apelacyjnego. r-467

Świeżo | Obrusy białe ceratowe, oraz  
 nadeszły | Skóra ameryk. w różnych kolorach.

**KANARKI** pięknie śpiewające, do sprzedania. — Ulica Chłodna № 60, mieszkania 37. 1408  
**FORTEPIAN** nowego fasonu, o 7-miu oktawach, za bardzo przystępną cenę jest do sprzedania. Ulica Złota № 12, mieszkania 23. 1387

## Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 22 Marca (3 Kwietnia) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na wykonanie robót asfaltowych w Warszawie. Roboty takowe mogą być oddane albo na 4 lata t. j. od r. 1882 do końca r. 1885, albo na lat 6 t. j. od r. 1882 do końca 1887 r., stosownie do ustąpionych przez entrepreneurów procentów. Licytacja rozpocznie się od cen następujących:

- za sążeń kwadr. bruku z asfaltu lanego rs. 22.
- z asfaltu prasowanego rs. 40.
- z kostek asfaltowych 2 1/2 cala grubości z proszku prasowanego na istniejącym fundamencie rs. 38.
- z kostek 4 cale grubości prasowanych z lanego asfaltu układanych na gruncie rs. 42.
- za sążeń kwadr. nowego trotuaru 1 cal grubości z asfaltu lanego z fundamentem rs. 16 kop. 17.
- 3/4 cala grubości rs. 12 kop. 98 1/2.
- za sążeń kwadr. mającego się przerobić starego trotuaru, na starym fundamencie rt. 6 kop. 37.
- za sążeń bieżący rynsztoku asfaltowego z monolitów rs. 4 kop. 50, za sążeń bieżący burtnie asfaltowych r. 4.

Pragnący przystąpić do licytacji na roboty asfaltowe, obowiązani nie później jak na dwa tygodnie przed licytacją złożyć Wydziałowi Budowlanemu w Zarządzie Miejskim próby materiałów mających być przez nich użytymi do wykonania robót asfaltowych, a mianowicie:

- 1 bukły mastyku asfaltowego, 1 pud surowca asfaltowego, 10 funtów bitumu.
- Jeżeli dokonane próby chemiczne wykażą że materiały te są dobre, niefałszowane, to entrepreneur który je złożył, będzie dopuszczony do licytacji. Ci zaś entrepreneurowie, których materiały okazały się nie dobre, nie będą dopuszczeni do licytacji.
- Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsięwzięcie złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem kasy m. Warszawy na złożone w teje kasie vadium w ilości rs. 4,800 i na koszt ogłoszenia rs. 100, które niutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

### Wzór do deklaracji:

Wskutek ogłoszenia z dnia . . . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której, w razie jeżeli entrepryza na roboty asfaltowe w Warszawie, oddaje się tylko na lat 4, to jest od roku 1882 do roku 1885, to można powiedzieć zupełnie takowej nie podejmuję się, lub też obowiązuję się roboty takowe wykonać z ustąpieniem od cen przez Magis. do licytacji podanych procentów N. N. (wypisać literami i cyfrą). Jeżeli zaś entrepryza takowa oddana będzie na lat 6, to jest od roku 1882 do końca r. 1887, to obowiązuję się wykonać roboty takowe, z ustąpieniem od cen przez Magistrat do licytacji podanych, procentów (wypisać cyfrą i literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie m. Warszawy vadium w ilości rs. 4,800 i na koszt ogłoszenia rs. 100, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).  
 Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).  
 Podpisać wyraźnie imię i nazwisko. —696—r—

## Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 17 (29) Marca r. b. o godzinie 11 1/2, rano, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na budowę przy rogatce Czerniakowskiej nowych miejsc ustępowych i komórek, a także na reperację domu rogatkowego, od sumy anszlagowej rs. 730.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsięwzięcie złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem kasy miasta Warszawy na złożone w teje kasie vadium w ilości rs. 73, i na koszt ogłoszenia rs. 30, które niutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i anszlag są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

### Wzór do deklaracji:

Wskutek ogłoszenia z dnia . . . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się bndowy przy rogatce Czerniakowskiej nowych miejsc ustępowych i komórek, a także reperacji domu rogatkowego, za sumę rs. N. N. kop. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie m. Warszawy vadium w ilości rs. 73 i na koszt ogłoszenia rs. 30, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).  
 Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).  
 Podpisać wyraźnie imię i nazwisko. —681—r—

## Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 17 (29) Marca r. b., o godzinie 11 zrana, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na reperację gmachów Kancelarii Warszawskiego Ober-Policmajstra, od sumy anszlagowej rs. 2,757.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsięwzięcie złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem kasy m. Warszawy na złożone w teje kasie vadium w ilości rs. 276, i na koszt ogłoszenia rs. 30, które niutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i anszlag, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

### Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się reperacji gmachów Kancelarii Warszawskiego Ober-Policmajstra, za sumę rs. N. N. kop. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie m. Warszawy vadium w ilości rs. 276, i na koszt ogłoszenia rs. 30, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).  
 Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).  
 Podpisać wyraźnie imię i nazwisko. —680—r—

**Nowo-otworzony**  
**SKŁAD TOWARÓW KOLONIALNYCH**  
**FELIKSA BRAUNSCHEWIG,**  
 przy Alei Jerozolimskiej Nr 23 B róg Marszałkowskiej,  
 zaopatrzony w dobór towarów po cenach umiarkowanych, poleca się łaskawym  
 względem Szanownej Publiczności. r-709

Korzystajcie z okazji!!

Wielka niebywała  
Sprzedaż Towarów,  
w znanym ze swej taniości

SKŁADZIE,  
przy rogu ulic: Dzikiej i Nowo-  
lipek, dom Brauna Nr 1,

gdzie sprzedawać się będą każdemu  
niezbędne przedmioty, po cenach  
dotychczas nietylko u nas, lecz nawet  
zagranicą niebywałych,  
a mianowicie:

**KASZMIRY** czarne wyborowe,  
czysto wełn., 2 lok.  
szerokie, po k. 70.

**KASZMIRY** kolorowe, cudowne  
kolory, po kop. 70.

**DIAGONALE** czysto wełn. prze-  
ślicz., w najnow.  
kolory, po k. 35

**RYPY** wełniane, w 20 kolorach,  
po kop. 20 łokcie.

**KASZMIRY** long (nouveau), po-  
podwójnej szer., po  
k. 70, wszędzie 1.20

**KORTY** wełniane dla dzieci i na  
suknie, po kop. 25 łokcie.

**KORTY** czysto wełn., na damskie  
suknie, paltociki i dol-  
many, po kop. 75 łokcie.

**KORTY** czysto wełniane, 2 1/2 lok-  
cia szerokie, na męskie  
garn., po k. 90 łokcie.

**OBRUSY** białe i kolorowe, po  
rs. 1 kop. 10.

**SERWETY** stołowe adamaszko-  
we, za 6 sztuk rs. 1  
kop. 80.

**SERWETY** deserowe, adamasz-  
kowe, za 6 sztuk  
kop. 60.

**KOSZULE** damskie, z wstawkami  
i langietami, po k. 90

**KRETONY** zdrowia na koszule,  
1 1/2 lok. szer., po  
13 i 15 kop. łokcie.

**CREASU** pół-płótna, najtrwalsze-  
go, po kop. 10, 12 i 13.

**ATLASY** kolorowe i czarne, po  
kop. 70.

**SIENNIKI** gotowe, z angielskie-  
go Drelu, po rs. 2.

i tysiące innych przedmiotów.  
Obstalniki z prowincji będą  
załatwiane z dotychczasową akuratro-  
nością i sumiennością.

Adres: IZ. HERTZ, Dzika,  
dom Brauna Nr 1. 1294

# JULJAN PENKALA

Właściciel Magazynu przy ulicy Senatorskiej Nr 4 w Warszawie,  
ma honor zawiadomić osoby interesowane, że w Magazynie Bławat-  
nym i konfekcji, odbywać się będzie począwszy od dnia 9 Marca  
r. b. przez dni dziesięć

## NIEZWYKLE WIELKA WYPRZEDAŻ TOWARÓW WYSORTOWANYCH,

a mianowicie w MAGAZYNIE BŁAWATNYM:

Wielki wybór Wełn gładkich i fantazyjnych, Kortów, Flanek, oraz Zefirów, Kretonów i Satinek.  
Wielki wybór resztek jedwabnych i półjedwabnych, TUDZIEŻ 100 SZTUK FULARÓW FANTA-  
ZYJNYCH, (które kosztowały po rs. 30, a obecnie sprzedawane będą po rs. 13 za sztukę).

## W MAGAZYNIE KONFEKCJI NIEPRAKTYKOWANIE WIELKI WYBÓR

Okryć damskich jak Mantil, Dolmanów, tudzież Paltotów gotowych, Sukień i Szlafroków.

Ceny również niesłychanie niskie lecz stałe.

r-616

# OSTRZEŻENIE.

W celu usunięcia licznych naśladowań mojego błysz-  
czu na obuwiu (szuwaksu), uzyskałem od Departamentu  
dla handlu i przemysłu zatwierdzenie marki fabrycznej  
w kształcie klucza i upraszam pp. kupujących w Warsza-  
wie, jakoteż w Królestwie i Cesarstwie, aby przy naby-  
waniu moich wyrobów, raczyli laskawą swą uwagę



zwracać na mój podpis i markę  
cie, bo tylko tym sposobem dal  
koniec położyć można.



umieszczoną na każdej etykie-  
szej nieuczciwej eksploatacji

591

Oświadczam zarazem, że fabryka moja bezwarunkowo w żadnym stosunku nie pozostaje do istnie-  
jącej drugiej mojego nazwiska i że wszelkie okłamywania jej pośredników, posłużą mi za podstawę do  
wystąpienia przed Sądem Kryminalnym.

**JAN SEYDLITZ,**

właściciel 56 letniej fabryki błyszczu na obuwiu w Warszawie—**Królewska 25.**

Miodowa 10. Maszyny do Pończoch uznane za najlepsze, odznaczają się lekkością, trwałością i praktycznej bu-  
dowy, wykonywają daleko więcej od systemów innych. — Gwarancja najzupełniejsza.

**JULJAN, BERG** w Warszawie Miodowa Nr 10.

-147r

## ORYGINALNE MASZYNY DO SZYCIA

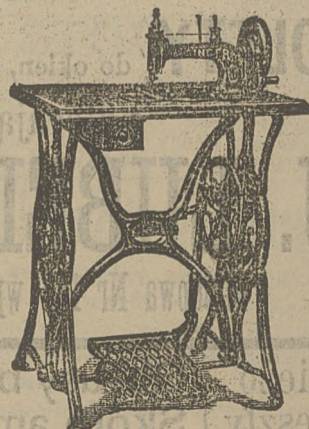
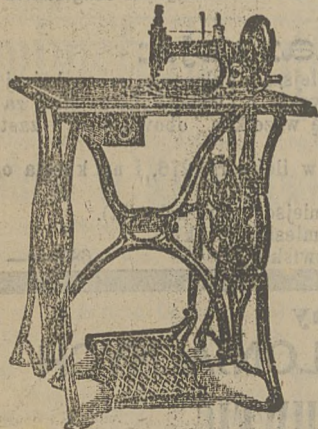
najstarszej i największej w świecie Fabryki Maszyn do szycia

# THE SINGER MANUFACTURING COMPANY

są niezrównane co do ich dobroci, zdolności wykonania i  
trwałości, a w skutek tych zalet są najbardziej wzięte.  
Sprzedają się na rozplata tygodniową po

# RS. 1

ażby tym sposobem uprzystępnić osobom mniej zamożnym nabywanie jednej  
z najlepszych maszyn do szycia.



Wszystkie zaś inne maszyny do szycia, pod nazwą Singera sprzedawane, są podrabiane.

**G. NEIDLINGER, w Warszawie.**

**WIERZBOWA Nr 4, DŁUGA Nr 29 i ELEKTORALNA Nr 5.**

r-379



